

บทที่ ๕

บทสรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกเสียงระหว่างเพศประชากรในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โรงเรียนที่จะทำการคัดเลือกตัวอย่างประชากรแบ่งเป็นสองประเภท ประเภทแรกคือโรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ได้แก่โรงเรียนราชบุรี ประเภทที่สองคือโรงเรียนที่ไม่ได้สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ได้แก่โรงเรียนเทศบาลและประชาบาล สุ่มตัวอย่างโรงเรียนดังกล่าวประเภทละ ๕ โรงเรียน แล้วจึงสุ่มตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนที่คัดเลือกไว้เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานความรู้และไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มละ ๒๐๐ คน จำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละกลุ่มเท่ากัน วิจัยที่สุ่มโรงเรียนและสุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือข้อทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อการวิจัยนี้จำนวน ๕๐ ข้อ ประกอบด้วยคำที่มีเสียงพยัญชนะเดี่ยวในตำแหน่งต้นหรือตำแหน่งท้าย โดยเปรียบเทียบเป็นคู่ ๆ แต่ละคู่ให้มีเสียงต่างกันเพียงเสียงเดียว จัดคำในข้อทดสอบให้เป็นแบบ "สามเกลอ" ข้อทดสอบนี้บันทึกลงในเทปบันทึกเสียง โดยผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษา นำไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้กลุ่มละ ๒๐ - ๒๕ คน ให้ตัวอย่างประชากรตอบลงในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้เป็นรายบุคคล นำข้อมูลที่ได้นี้มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบดัชนีเลชคณิตของคะแนนความสามารถในการจำแนกเสียงระหว่างกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้และกลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ และระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้การทดสอบค่า z

ข้อค้นพบ

ข้อค้นพบของการวิจัย สรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ
๒. นักเรียนชายที่มีพื้นความรู้และไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษเท่าเทียมกับนักเรียนหญิงที่มีพื้นความรู้และไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ
๓. นักเรียนชายที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษเท่าเทียมกับนักเรียนหญิงที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ
๔. นักเรียนชายที่ไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษเท่าเทียมกับนักเรียนหญิงที่ไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ

สำหรับข้อค้นพบอื่นที่ทราบจากการวิเคราะห์คำตอบ เป็นรายละเอียดว่า เสียงคู่ที่เป็นปัญหาต่อการฟังของนักเรียนในชั้นนี้พิจารณาจากคำตอบแต่ละข้อที่นักเรียนร้อยละ ๕๐ เรียงลำดับจากร้อยละของคำตอบที่ผิดมากไปหาน้อยคือ /-p/ - /-f/, /-r/ - /-tʃ/, /s-/ - /θ/, /r-/ - /tʃ-, /r-/ - /l-, /a-/ - ʃ/θ-, /-p/-/-v/, /-k/ - /-g/, /-r/ - /-s/, /-tʃ/ - /-s/, /-f/ - /-v/, /-tʃ/ - /-t/, และ /-b/ - /-p/.

ข้อสรุป

ผลของการทดสอบสมมุติฐานที่ปรากฏว่ากลุ่มที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มที่ไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ บังสรุปเกิดขาดตายตัวไม่ได้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนต้นแต่ประการเดียวมีผลต่อความสามารถในด้านนี้ เนื่องจากการวิจัยนี้ไม่ได้ควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อทักษะการจำแนกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ความสนใจเป็นพิเศษต่อ

วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ความเอาใจใส่กวดขันของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง การเน้นทักษะนี้เช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ ในขณะที่ครูสอน
ลา

สำหรับผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกเสียงระหว่างนักเรียน
หญิงและนักเรียนชาย เท่าที่ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างความสามารถของกลุ่ม
ตัวอย่างทั้งสองดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างเพศไม่ทำให้ความ
สามารถในด้านทักษะการจำแนกเสียงแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ถ้าจะมีการวิจัยต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าควรจะได้มีการควบคุมตัวแปรอื่นๆ
อาจจะโดยการเลือกประชากรทั้งสองกลุ่มให้มีสภาพทุกอย่างเหมือนกันหมด (match
by pairs) ยกเว้นการมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อจะโต้สรุปได้แก่ลักษณะการ
มีพื้นฐานความรู้ผลต่อความสามารถในการจำแนกเสียง ซึ่ง เป็นทักษะการฟังประการหนึ่ง
หรือไม่ และเพื่อเป็นแนวทางที่จะสรุปว่า การเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนต้น เป็นการสูญ-
เปล่าหรือไม่

ในด้านการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่าครูที่สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปีที่ ๕
ทั้งกลุ่มที่เริ่มเรียนหรือเรียนมาบ้างแล้วก็ตาม อาจจะนำข้อค้นพบเกี่ยวกับเสียงที่เป็น
ปัญหาต่อการฟังของนักเรียนไปใช้ในห้องเรียนได้ ครูที่สอนภาษาอังกฤษมีโอกาสช่วย
นักเรียนขจัดปัญหาดังกล่าวได้หลายทาง เช่น การฝึกย่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคย
กับเสียงเหล่านั้นยิ่งขึ้น การเปรียบเทียบส่วนที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันของเสียงบาง
คู่โดยใช้แผนภูมิแสดงส่วนที่สำคัญต่าง ๆ ของอวัยวะเครื่องทำเสียงของมนุษย์ (Facial
Diagram) หรือการเปรียบเทียบเสียงภาษาอังกฤษกับภาษาไทย นอกจากนี้ครูยังอาจ
จะใช้โฮตวิสตซ์ที่ใช้ใส่สะดวกและราคาไม่แพงประกอบการสอน ได้แก่เทปบันทึกเสียงหรือ
แผ่นเสียงซึ่งบันทึกเสียงของเจ้าของภาษา อุปกรณ์เหล่านี้นอกจากจะช่วยให้นักเรียนคุ้น
เคยกับเสียงของเจ้าของภาษาได้แล้วน่าจะช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนได้ดียิ่งกว่า